

Bratří se jí začali pro to vysmívat a řekli jí: „Hloupá! Co to říkáš? Jak můžeš chtít člověka, který nemá ani zbla?“

Ona jím odpověděla: „Milí bratři, vím dobře, že je to tak, jak říkáte, ale já chci raději muže, který potřebuje peníze, než peníze, které potřebují muže.“

Když bratří vyslechli její smýšlení, dali jí ho se vším jejím bohatstvím, jak si přála, protože znali Federiga jako zdatného muže, třebaže byl chudák. Když on pak viděl, že dostal za ženu znamenitou paní, kterou tolik miloval, a že se stal kromě toho velkým boháčem, začal lépe hospodařit a v radostech s ní skončil svá léta.

Přeložil Václav Čep

ČERNÝ, Václav a Jiří PELÁN. *italská renesanční literatura: antologie*. [Praha]: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, [2020]. ISBN 978-80-246-4343-4.